

Heide
vertelt

243

8 september 2024

Op naar de gemeenteraadsverkiezingen 2024. afl.4

1988 zorgt voor een CD&V- KD meerderheid!

De gemeenteraadsverkiezingen van 1988 brengen opnieuw verandering in het Kalmthoutse politieke landschap. De CVP (nu CD&V) gaat de verkiezingen opnieuw aan in kartel met de KD van burgemeester Van Hooydonck. Gaston Stevens trekt de lijst, burgemeester Van Hooydonck is de lijstduwer. Nieuw is ook dat Agalev (Anders Gaan Leven) voor het eerst met een onvolledige lijst de verkiezingen aangaat met Rita Boden als lijsttrekker. NCD komt onder leiding van Dirk Van Peel met een volledige lijst. Ook Nieuw Kalmthout blijft in de run, nu met Lowie De Kooning als lijsttrekker. De PVV komt ook meedoen, net als de socialisten onder leiding van uittredend schepen Karel Vroom. Maar ook bij de socialisten komt er een splitsing. Nationaal had SP beslist de leeftijdsgrens voor de kandidaten op 65 jaar te brengen, iets wat Tuur De Valckeneer niet kon aanvaarden. Hij trekt met een onvolledige lijst naar de kiezer onder de naam Sociaal Kalmthout. Tenslotte is er ook nog de Volksunie die met een volledige lijst deelneemt. Het resultaat geeft het kartel CD&V/KD 12 verkozenen, de NCD 7 verkozenen, SP 2 verkozenen, Agalev krijgt met Rita Boden één zetel en ook Marcel Parein (PVV) haalt één zetel binnen. De CD&V behaalt dus een volledige meerderheid en gaat alleen besturen. Ondertussen is onder de vorige coalitie het gemeentehuis verbouwd en zijn de financiën op punt gesteld. Ook op sportvlak heeft de vorige coalitie niet stilgezeten; de sportvelden Zwarte hond zijn gecreëerd

(voetbal/tennis), Achterbroek heeft een sportzaal gekregen en er is ter hoogte van Dura een atletiekpiste aangelegd. Adriaan Van Hooydonck wordt opnieuw burgemeester nu met Gaston Stevens, Marcel De Coster, Dirk Erreygers, Fa Jacobs en Maria Bogaerts als schepenen. Op 4 mei 1992 geeft Adriaan Van Hooydonck zijn ontslag, hij wordt vervangen door Dirk Erreygers als burgemeester. Laurent Goossens komt in de plaats van Van Hooydonck in het college. Op 12 december 1992 overlijdt Karel Vroom, het boegbeeld van de socialisten, Mathilde Peeters vervangt hem als raadslid, ook de tweede verkozen van de SP wordt vervangen, Erik Jacobs wordt het nieuwe gemeenteraadslid in vervanging van zijn schoonvader Jos Vanwesenbeeck.

1994: oppositie gaat een kartel aan maar haalt het niet!

Door het vormen van een kartel in 1994 worden er minder lijsten ingediend. Het zijn NCD, VU, VLD (vroegere PVV) en NK die nu het kartel vormen. Naast het kartel dienen CD&V, Agalev, PVDA, Vlaams blok en de SP nog lijsten in. De Kalmthoutse kiezer gaf een nipte meerderheid aan de CD&V, 13 van de 25 zetels. Het gevormde kartel moest het doen met 8 zetels, de SP behaalt met Mathilde Peeters één zetel en Agalev haalt twee zetels binnen. Dirk Erreygers wordt opnieuw burgemeester. Marcel De Coster, Gaston Stevens, Maria

Bogaerts, Laurent Goossens en Rob Ribbens worden de schepenen. Nog voor het einde van de legislatuur rommelt het ook in het kartel. Dirk Van Peel gaat vanaf 1999 samen met 5 andere leden van het kartel zetelen als onafhankelijke. Op naar de volgende eeuwwisseling nu maar nog voor de verkiezingen starten neemt Dirk Van Peel, samen met twee onafhankelijken, de beslissing om bij de volgende verkiezingen op te komen voor CD&V, maar daarover volgende week wat meer!

(tekst Louis. Foto's burgemeester Dirk Erreygers en SP boegbeeld Karel Vroom)

Toponiemen in de Kalmthoutse Heide!

Kalmthoutenaren, vooral mensen die de heide goed kennen, kunnen zo voor de vuist een aantal toponiemen uit de Kalmthoutse heide opnoemen en soms zelfs situeren waar ze zich ongeveer bevinden. Voor andere kan de herkomst van deze namen een interessant weetje zijn. In 1985 schreef Bie Wouters, licentiate geschiedenis, een mooie samenvatting neer over deze toponiemen. Het werd als cahier uitgegeven door de vereniging Natuur- en Stedeschoon. Tijdens de komende periode gaan wij enkele beschrijvingen op jullie aflaten, we beginnen deze week met de bekendste voor iedereen: **de Duitse weg!**

“Van de hoofdingang van het reservaat (recht over de grote parking Putsesteenweg) loopt een brede, min of meer verharde weg naar de Hazenduinen. Het is de grote invalsweg naar het centrum van het reservaat. Het eerste stuk tot aan de Molensteen wordt Duitse weg genoemd. Herinneringen aan de oorlog 40-45 zijn hiervoor verantwoordelijk. Diep in de hei, in de Cambuusduinen, hadden de Duitsers een militaire basis geïnstalleerd. De weg ernaartoe volgde grosse modo het tracé van het voormalig smalspoor naar de Mont Noir. Mij werd verteld dat arbeiders werden gerekruteerd onder de Kalmthoutse bevolking om de weg te verharden. Dit gebeurde met puin van de gebombardeerde steden (Mortsel, Mechelen, e.a.) dat per smalspoor van het station van Heide naar de Putsesteenweg werd vervoerd. Een recente benaming dus; alhoewel ook wordt verwezen naar de eerste wereldoorlog, toen Duitse militairen, smokkelaars en spionnen diezelfde as volgden om het landgoed Mont Noir van de Duitse Jood Bernsohn te bereiken. Toch schijnt de benaming Duitse weg eerst na 1945 ingang te vinden”.

Het Van Gansenvan!

“Heeft het iets te maken met overvliegende, pleisterende of broedende ganzen? Af en toe kan men ganzen waarnemen in de heide, maar daarom heet het bedoelde ven nog niet zo. Eén van de eigenaars in de aangrenzende oasis heette dooreenvoudig Van Gansen. Hij was hovenier en kweekte niet zonder succes groenten, bloemen en plantgoed. Zijn klanten gingen stilaan het ven naar hem noemen. We schrijven 1900-1914. Andere benamingen komen voor, die meer vertellen over de aard van het ven. Op de Ferrariskaart (18de eeuw) staat “waschven” genoteerd en elders nog “Sandven”. Het ven heeft een mooi zandig strand en er is geen sprake van

een moerassige bodem: het rust op een komvormige oerlaag en vermits er geen kleilaag aanwezig is in de ondergrond, is het een zeer grillig ven wat de waterstand betreft. Het is één van de vele tijdelijke vennen in de heide. Dergelijke vennen werden door onze voorouders uitgekozen voor het zandwassen, als er tenminste water in stond. Het gekke is nu dat “Ganzevenne” voorkomt in een tekst van 1478, “Tgansevenne” in 1513 en nogmaals in 1600. Over welk ven gaat het hier? Volgens een recent werk (zie bibliografie onder De Jongh) is het, het ven bij de oasis. Dat zou dan wel een heel groot toeval zijn... al weten we het niet, maar waar is het dan wel?

60 jaar OKRA Heide-Kapellenbos, afl. 1

Zaterdag 7 september viert OKRA Heide-Kapellenbos zijn 60-jarig bestaan met een grootse receptie. Tijd om even terug te blikken op zijn turbulente ontstaansgeschiedenis, zoals ik die onderzocht ter gelegenheid van hun 40- en 50-jarig jubileum. KBG, thans OKRA, ontstond immers na een breuk in het bestuur van de Bond van Gepensioneerden van Heide. Zo ervaarde ik hoe toen heel die ontstaansgeschiedenis nog steeds erg gevoelig lag, al waren alle actoren reeds overleden, en wist zo goed als niemand nog juist hoe de vork aan de steel zat. Blijkbaar overleefde ook geen enkele foto of archiefdocument van de oorspronkelijke Bond, de tand des tijds! Dank zij een half dozijn gesprekpartners, ondertussen ook allemaal overleden, kon ik naar best vermogen, nog een aantal samen gesprokkelde overleveringen op een rijtje zetten, om aldus een – voor aanvulling en verbetering vatbaar – getuigenis samen te stellen.

Een eerste Bond

Jef Brosens, geboren in Essen op 22.2.1901, kon na 30 jaar rollende dienst bij de spoorwegen in 1957 op pensioen gaan. Gehuwd met Paula Ruys, bouwde hij eind 1934 in de Planterijstraat 126 1bis (thans Bevrijdingslei 10) te Heide. Hij was reeds betrokken geweest bij de stichting van de Harmonie Bos en Hei, en ging dan ook snel van start met een Christelijke Bond van Gepensioneerden te Heide, waarvan hij mogelijk secretaris werd? Hij liep er voor rond en bracht Hypoliet De Block uit de Withoeflei 4, in het bestuur. Het

Hypoliet De Block, 1ste voorzitter, 9.7.1961

was de bovenbuurman van Rosalie Vinck-Simons die hem volgde. Vanuit het Harmoniebestuur bracht Jef ook de heer Smeyers uit de Canadezenlaan mee die de eerste voorzitter werd. Hij was directeur van een koekjesfabriek te Antwerpen en woonde in feite daar ook. Mevrouw Alice Raicich-Bruyninckx uit de Koningin Astridlaan 10, werd ook bestuurslid en bracht Van den Brande, een adjudant 1ste chef van het leger op rust, uit de G. Gezellelaan, mee. Hij volgde Smeyers mogelijk vrij snel op als voorzitter. Hij was een uiterst actief man met een belangrijke postzegelverzameling. Dank zij zijn relaties bij de Antwerpse Postzegelbond kon hij jaarlijks een thematische postzegeltentoonstelling inrichten met een speciale afstempeling door de posterijen. Daarrond stelden de andere leden tentoon met huisvlijt. Bij gebrek aan een eigen lokaal, vergaderde het bestuur aanvankelijk afwisselend bij de bestuursleden. Lang vergaderde men later in de Monida

en tenslotte in het Parochiecentrum. In deze lokalen gingen ook regelmatig de “koffienamiddagen” of etentjes door. Zeker vanaf 1962-63 kwamen, aanvankelijk 6 tot 10 leden samen om te kaarten. Dit gebeurde afwisselend bij iemand thuis en ook bij Jef Brosens. Kaarters waren Jef Brosens en Paula Ruys, Jef & Cornelia Buysen-Van Doren, Rosalia Vinck, Hypoliet De Block, Alice Raicich-Bruyninckx, Mon & Net De Ceuster-Van Pelt, Marie Van Pelt, Frans Balemans, Borms en De Wit, telkens met twee personen en tenslotte een Sus uit de Canadezenlaan. Het ging de bond dus goed – er was ook niet veel anders. Helaas kwam er onmin in het bestuur. Blijkbaar werden enkele “jongeren” lid die nog geen 65 jaar voor de mannen of 60 jaar voor de vrouwen, waren, zoals mogelijk Louise Van Velthoven, weduwe De Gieter van de Kalmthoutsesteenweg, die bestuurslid werd. Zij hield het winkeltje met kruidenierswaren van haar moeder, in de kleine villa, twee huizen voor het bekende Jagersrust (thans restaurant Rascasse). Zij was erg actief met opdienen en afwassen bij de etentjes en koffies. Bij de jongeren hoorde ook Maria Ivens uit het 2de huisje van de Canadezenlaan, die reisleidster werd en voor regelmatige uitstappen zorgde naar firma’s en Scherpenheuvel, of naar de Blauwe Donau, waar men ging dansen! Van den Branden bracht dan weer Maria Lambrechts uit de St. Jozeflaan, later G. Gezellelaan en de Statiestraat, mee naar de Bond. Bestuurslid werd ook dhr. Janssens uit de Heidestatiestraat (boven de krantenwinkel), een stoker machinist van sleepboten in de haven van Antwerpen. Mogelijk kwam er een schrapping vanwege het Verbond te Antwerpen – indien de Bond toch aangesloten was.

Twee Bonden naast elkaar

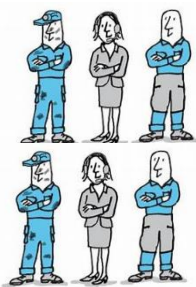
Jef Brosens,
1ste secretaris &
2de voorzitter,
9.7.1961

Feit is dat er een scheuring kwam na moeilijkheden, of misverstanden met Van den Branden. Jef Brosens schreef twee jaar later *“hoe geestdriftig en fier onze Polit was, terug als voorzitter te kunnen fungeren, en dat met zijn oude vrienden Bestuursleden”*. Blijkt hier misschien uit dat Hypoliet De Block toch ook voorzitter geweest was – en mogelijk de plaats moest ruimen voor Van den Branden? Was Smeyers dan misschien erevoorzitter? Op het eerste losbladig verslag door Jef Brosens, geschreven en bewaard in ons parochiearchief, lezen we: *“Op dinsdag 14.4.1964 had een eerste onderhoud plaats onder dhrn. H. De Block – Bullens en Brosens, en de Dames = Wed Vinck Wed. Gommeren en Wed. Raicich, ten huize Brosens. Op die bijeenkomst, werd dan ook een woordje geroerd, over de mogelijkheid, een nieuwe bond te kunnen stichten. Na wat woorden gewisseld (sic) te hebben, werd besloten*

een 2de bijeenkomst te beleggen die dan zou doorgaan op dinsdag 28 april e.k. ten huize van M^a De Block. Het is dan ook op die vergadering dat, na een kort onderhoud overgegaan werd tot de stichting onder de naam van: Bond der Kristen Ouderlingen en Gepensioneerden St. Jozef Heide-Kapellenbos, er werd dan overgegaan tot het samenstellen van een voorlopig bestuur: als Voorzitter dhr. H. De Block – Secr. J. Brosens – Schatbewaarder F. Bullens. Leden Mad. Vinck – Mevr. Gommeren en Mevr. Raicich, dezelfde dag mochten we al leden inschrijven ...”. Jef Brosens had zijn drie zusters uit Essen en die van zijn vrouw uit Kapellen al lid gemaakt! Het grootste deel van het bestuur was dus overgestapt en stilaan volgden ook de leden, al bleven er altijd wel een aantal lid van beide bonden, die nog een 7 tot 8 jaar naast elkaar bleven bestaan, of waren het er maar 2 tot 3 jaar – ondanks pogingen van pastoor Aloïs Boeyckens om die onzalige situatie op te lossen. De *“Bond van Van den Branden”* telde na een tijdje nog hoogstens een dertigtal leden en noemde men een beetje smalend de *“rijke bond”*. Hij bloedde uiteindelijk dood. Na het overlijden van Van den Branden werd Maria Ivens nog de laatste voorzitster gedurende ruim vijf jaar. Zo vroegen beide Bonden apotheker Louis Verpraet om voordrachten te houden. Hij hield er telkens één over medicamenten en één over de Kalmthoutse Heide. Mogelijk sprak hij nog een derde maal voor de KBG?

Pastoor Aloïs
Boeyckens,
2de proost
19.3.2003

Oude en vergeten beroepen van vroeger

Vandaag: Accordeur (34)

Een accordeur is een iemand die piano's stemt en onderhoudt. De meeste muziekinstrumenten worden door de bespelers zelf gestemd. Bij piano's en vleugels is dit meestal niet het geval. Om deze instrumenten naar behoren te kunnen stemmen is veel ervaring nodig. Het draaien aan de stempennen om elke toon op

de juiste hoogte te zetten is niet het moeilijkste. Veel moeilijker is het om zó te stemmen dat, als de laatste

van de ca. 220 snaren is gestemd, de eerst gestemde nog steeds goed op toon staat. Dit "vastzetten" van de stempennen vereist veel oefening en inzicht en is door iemand die het maar af en toe doet nauwelijks te leren. Naast het stemmen hebben piano's en vleugels ook ander onderhoud nodig. Zo moet de afregeling van het houten mechaniek regelmatig bijgesteld

worden. Dit omdat, door slijtage en verdichting van het vilt en leer in het mechaniek, er speling gaat ontstaan. Ook moeten er weleens reparaties gedaan worden, zoals een gesprongen snaar vervangen, een piepend of bonkend pedaal repareren, of een loszittende hamerkop weer vastzetten. Een accordeur moet daarom ook veel weten over de werking van het instrument.

Klank

Om de klank van een piano te bepalen wordt een piano reeds aan het einde van het productieproces geïntoneerd. Als de piano te wollig klinkt, is het vilt op de hamerkop te zacht, en wordt de kop geschuurd. Als de klank te scherp is kan de kop zachter worden gemaakt (spanning uit het vilt halen) door met een speciale intonatienaald voorzichtig in de hamerkop te prikken. Intoneren is vakwerk, de meeste accordeurs konden het echter wel. Intoneren kan ook als niet alle hamertjes een gelijksoortige klank opleveren. Door het individueel intoneren van een hamer kan dan de klank geëgaliseerd worden. Bij een nieuw instrument hebben de hamertjes zich bovendien vaak nog niet 'gezet', er zit nog geen groefje van de snaar in het vilt. Na een periode van 'inspelen' wordt dan alsnog de piano geïntoneerd ter egalisatie.

(bijdrage van Paul Witters)

5 jaar buurtkoffie in Dennendael!

Vijf jaar geleden namen Sabine Verbrugghe en Nelleke Grootendorst het prachtige initiatief om te starten met veertiendaagse bijeenkomsten in de wijk Dennendael. Om dit te organiseren kregen zij van de gemeente de lokalen van het Ernest Albert kunsthuis ter beschikking. Op die manier konden zij de werking van de “buurtkoffie” uitbouwen. Het programma is telkens duidelijk; er wordt een spreker uitgenodigd om een korte presentatie te geven en nadien volgt er een gezellige babbel onder de aanwezige buurtbewoners. De thema's zijn uiteenlopend, zowel de geschiedenis van Heide als het telen van tuinplanten kwamen al aan bod. OP deze manier verzamelen om de veertien dagen, op dinsdagnamiddag om 14u, een 25-tal buurtbewoners. De groep kan nog aangroeien want iedereen is welkom, ook mensen die wat verder in Heide of Kalmthout wonen. In aanwezigheid van burgemeester Lukas Jacobs sprak Ronny Vandelannoote de aanwezigen toe. Hij sprak vooral veel dank uit voor de mensen die deze “buurtkoffie” nu al vijf jaar draaiende houden. Er is min of meer een taakverdeling waardoor de “leiders” van de bijeenkomsten zorgen dat het telkens vlot verloopt. De burgemeester nam eveneens het woord, hij benadrukte het belang van dergelijke bijeenkomsten, hij liet ook zijn fierheid blijken voor de mensen die dit organiseren. Het officiële werd gevolgd door een hartelijke

receptie waar de aanwezige buurtbewoners heel wat lof hadden voor de initiatiefnemers.

Peter Genyn doet het weer!

Ook uw correspondent is net terug van een, toch wel vermoeiende, reis naar de lichtstad. Nog voor het kriecken van de dag (5u) vrijdagmorgen vertrokken wij in Nieuwmoer met een veertigtal sportievelingen aangevoerd door schepen van sport Maarten De Bock en schepen Jan Oerlemans, daarbij ook sportfunctionaris Gino Van Thillo en heel wat leden van de gemeentelijke sportraad. Supporteren voor Olympiër Peter Genyn was het doel. Eerder de week had Peter België al

bronzen medaille bezorgd op de 200 meter sprint in het atletiek. Vrijdagavond om 21u stond de 100 meter op het menu. In Gent werd een tussenhalte gepland om de bus aan te vullen met nog enkele supporters zodat er met een bomvolle bus richting het Stade de France in St Denis werd gereden. Half voormiddag kwamen we aan. We wilden toch eerst Parijs een beetje gaan verkennen! Na een half uurtje kwamen we daar met de metro toe. Op de Champs Elysées bezochten we eerst het Belgium House. Een groot woord voor iets wat eigenlijk niets voorstelde was onze conclusie na het bezoek waar we hadden verwacht dat we minstens in onze taal zouden ontvangen worden. Niet dus....., dat was op z'n minst al een grote tekortkoming. We verkenden dan verder Parijs met zijn ontelbare monumenten om dan tegen 17u terug af te zakken naar het Stade de France, een geweldig stadion waar iets meer dan 80.000 bezoekers kunnen ontvangen worden. De meeting zelf begon om 19u, Peter Genyn zijn wedstrijd stond gepland om 21u. Naarmate het uur vorderde liep het stadion meer en meer vol, uiteindelijk met een 70.000 bezoekers. Wij, dat was onze bus met supporters maar ook nog twee andere bussen die ook elders waren vertrokken, maakte het gezelschap uit dat voor Peter naar Parijs was afgezakt. We hadden allemaal een mooi T-shirt te beschikking gekregen, zaten in groep bijeen en vormde zo een mooi opvallend blok in het stadion vlak bij de 100 meter lange lijn van de piste waarop Peter zijn wedstrijd ging betwisten. Ondertussen konden we echt genieten van de andere atletiekdisciplines die er plaats vonden. Het grote moment kwam er dan aan iets na 21u, want het moet gezegd alles verliep stipt. Toen Peter op de piste verscheen en zijn naam werd afgeroepen barste er een geweldig applaus uit, zeker vanuit het blok waar wij hadden plaatsgenomen. En dan de wedstrijd.... al van bij startschot was Peter meteen op medaillekoers. Naarmate de wedstrijd vorderde bleek al duidelijk dat Peter één man moest laten voorgaan, de Canadees Cody Fournie, hij bleek duidelijk de snelste. Achter hem bleef Peter strijden met een mooie tweede plaats als resultaat, derde werd de Fin Toni Piispanen. De vorige edities van de Paralympische spelen was deze Fin zijn voornaamste concurrent. Voor de Canadees waren het zijn eerste spelen. Na de bronzen medaille deze week bij de 200 meter is het behalen van deze zilveren

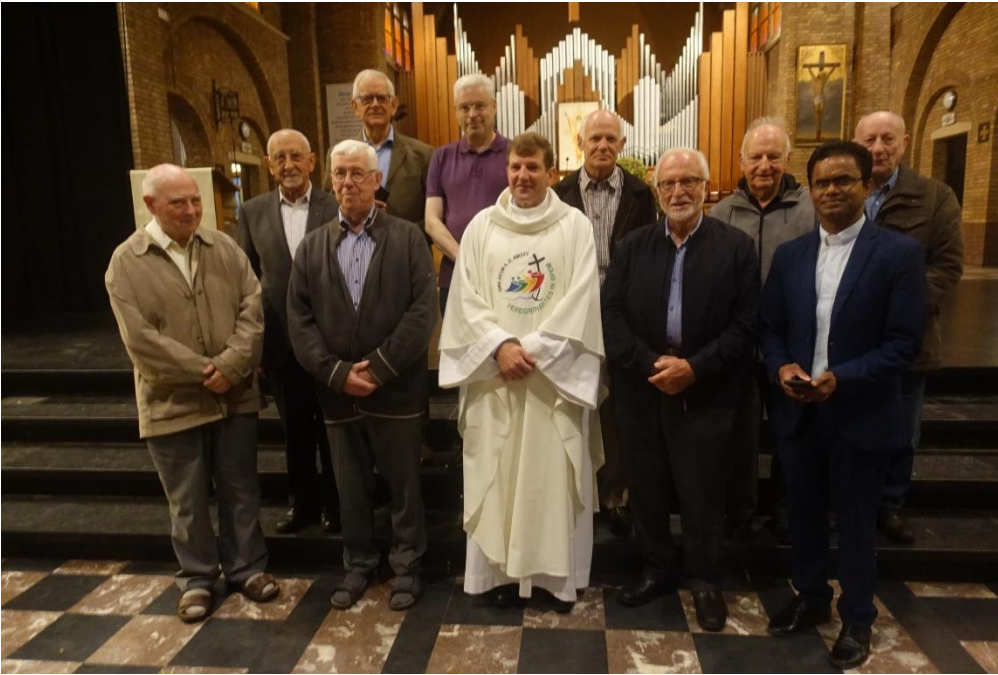
medaille op de 100 meter nu één van de mooiste! Vergeet niet dat Peter ondertussen 47 jaar oud is en dat het nu niet gekend is of Los Angeles, waar binnen vier jaar de spelen plaatsvinden, nog in zijn agenda zal staan! En de supporters, ook zij waren allen gelukkig en kregen nog een mooi moment als afsluiter. Na de medailleceremonie werd de avond afgesloten en verzamelde de

groep even buiten het station waar Peter dan nog even afscheid kwam nemen. Wij terug de bus op en na een paar tussenstops onderweg waren wij zaterdagmorgen om 4u terug in Nieuwmoer! Vermoeiend was het wel maar het was ook een uitstap om nooit meer te vergeten!

(tekst Louis: Foto 1 genomen in het Belgium House in Parijs met vlnr: sportfunctionaris Gino Vanthillo, voorzitter van de sportraad Sam Bosmans, rechtstaand, schepen van sport Maarten De Bock, Louis van den Buijs, Ron Van Namen, Peter Bosmans, Patrick Kesteloot en Fons Vaningelgem allen leden van de sportraad, rechtstaand Jan Oerlemans, schepen. Foto 2: De podiumceremonie met vlnr: Peter Genyn (zilver), Cody Fournie (goud) en Toni Piispanen(brons)

De Jubileumviering van Bernard De Preter!

Donderdag 5 september vierde Bernard De Preter zijn zilveren priesterjubileum in beperkte kring met een dankmis in de parochiekerk van Heide. De priesters van het priesterkranske Essen-Kalmthout, dat reeds sinds

1885 bestaat, en regelmatig samenkomt, namen deel aan deze viering. Zij werken in die federatie, of zijn er uit afkomstig, of op rust. In zijn homilie verwees Bernard naar psalm 24 en de eerste Paulusbrief aan de Corinthiërs, evenals naar het evangelie over de roeping van de apostelen als vissers van mensen. Priesters en gelovigen moeten zich uitverkoren weten om Jezus te volgen en getuigen te zijn van Zijn boodschap van hoop en liefde. Ieder is ook een pelgrim van hoop. Voor dit

jubiläum droeg hij een nieuw kazuifel met het logo van het komende Heilig Jaar 2025, dat als motto heeft: "Pelgrims van de Hoop". Daarna genoten allen van een gezellig vriendenmaal in de Monida te Heide.

Foto: van links naar rechts :Herman Dupré (norbertijn), Alois Willemsen (redemptorist), Eduard Costermans (dominicaan), Jos Van Loon, Johan Goossens, Bernard De Preter, Cor Anthonissen (Salisiaan) , Jos Vander Haegen (Paters van Steyl), Luc Zaman, Abiraham Rayappan, Hugo Backx (broeders van Liefde)

Vergeet ook dit niet!

Komende zondag is het feest in ons dorp. De Kalmthoutse dorpsdag Heide gaat door in de omgeving van Heide station. "Voor ieder wat wils", is de boodschap. De handelsmarkt met leden van Kalmthout loves local aangevuld met standhouders, de rommelmarkt, de kindermarkt, een muziekgebeuren, animatie en gezellige terrasjes, geeft smaak naar ieder wens! En niet vergeten dat het komend weekend ook kermis is in Heide. Al vanaf zaterdag kan je er aan de verschillende kramen terecht en kan je genieten van de attracties. Enkele nieuwigheden: -nu ook rommelmarkt in de Sint-Jozefslaan, -opnieuw kindermarkt, -een gedeelte van de kermis op de stationsparking, -WC's in de kerk de ganse dag te gebruiken, -infostand en EHBO op het Heidestatieplein. Een gratis evenement voor de bevolking!

"Heide vertelt" is een digitaal krantje. Verschijnt wekelijks op zondagmorgen.

Redactie: Louis van den Buijs, Heidestatiestraat 58/bus1, 2920 Kalmthout. (0477/22.24.81).

Redactieadres: vandenbuijslouis@gmail.com

Eerder verschenen krantjes zijn te raadplegen via de website www.binkalmthout.be

